

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/8/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610207348
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2011:5610207348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa O. S., a. s., so sídlom P. X/A, B., IČO: XX. XXX. XXX, zastúpeného advokátom URBÁNI & P., s. r. o., so sídlom S. XX, B. B., IČO: XX. XXX. XXX, proti odporcovi J. B., nar. XX. XX. XXXX, naposledy hlásený pobyť bezdomovca L. M., toho času na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom Mestom L. M., v konaní o zaplatenie 1 044,59 eura s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1044,59 eura s úrokom z omeškania 9 % ročne od 10. 07. 2009 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania 283,87 eura, ktoré je odporca p o v i n n ý zaplatiť Advokátskej kancelárii U. & P., s. r. o. B. B. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným súdu dňa 06. 09. 2010, uplatnil navrhovateľ voči odporcovi pohľadávku 1 044,59 eura s úrokom z omeškania 9 % ročne od 10. 07. 2009 a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel dve zmluvy o pripojení a to prvú dňa 14. 05. 1999 pod č. 00202802 a druhú dňa 12. 12. 2001 pod č. A0341191. V zmysle týchto zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi dve SIM karty, ktoré mu umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom SIM kartám boli pridelené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX. a XXXXXXXXXX. Navrhovateľ pri uzatvorení dodatku k zmluve č. 00202802, odpredal odporcovi mobilný telefón zn. Sony Ericsson C 702 Cyber-shot za kúpnu cenu 92,61 eura, pričom predajná cena tohto mobilného telefónu bola 265,22 eura. Pri uzavretí dodatku k zmluve č. A0341191, odpredal odporcovi mobilný telefón zn. LG KU 380 za kúpnu cenu 0,03 eura, pričom predajná cena mobilného telefónu bola 198,83 eura. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb, vyfakturovaných v období od 02. 03. 2009 do 28. 04. 2009, čím porušil zmluvné povinnosti a v zmysle dodatkov k uvedeným zmluvám je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu 829,85 eura. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 25.06. 2009, oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr a výšku zmluvnej pokuty, pričom ho vyzval na úhradu do 09. 07. 2009. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky, a potom pohľadávka navrhovateľa pozostáva z neuhradených služieb vo výške 214,74 eura a zo zmluvnej pokuty vo výške 829,85 eura, spolu 1 044,59 eura.

Vo veci bol pôvodne dňa 11. 10. 2010 pod č. k. 6Ro/81/2010-36, vydaný platobný rozkaz, ktorým súd návrhu v celom rozsahu vyhovel. Pretože platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, uznesením 6C/8/2011-61 zo dňa 08. 02. 2011, bol platobný rozkaz zrušený v celom rozsahu a vo veci bolo nariadené pojednávanie.

Na pojednávaní navrhovateľ zotrval na podanom návrhu a v ňom uvedených dôvodoch. Opatrovník odporcu sa na pojednávanie neustanovil, pričom bol riadne a včas predvolaný. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O. s. p. vec prejednal aj v neprítomnosti opatrovníka odporcu; prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že odporca uzavrel s navrhovateľom dve zmluvy o pripojení, prvú dňa 14. 05. 1999, na základe ktorej mal odporca umožnené využívať SIM kartu, ktorej bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. (číslo zmluvy 00202802). Posledný dodatok k tejto zmluve odporca uzavrel s navrhovateľom dňa 27. 10. 2008, predmetom ktorého bolo poskytnutie účastníckeho programu „Paušál 90“ a odporcovi bol odpredaný mobilný telefón zn. Sony Ericsson C 702 Cyber-shop, za zníženú kúpnu cenu 2 790,-Sk (92,61 eura). Odporca sa zaviazal týmto dodatkom zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom 24 mesiacov odo dňa jeho uzavretia a zaviazal sa po túto dobu bez prerušenia využívať služby v súlade so záväzkami. Pre prípad porušenia niektorej z povinností dojednaných v tomto dodatku, účastníci si dojednali zmluvnú pokutu 15 000,-Sk (497,91 eura). Druhú zmluvu o pripojení odporca uzavrel s navrhovateľom dňa 12. 12. 2001 pod č. A0341191, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi SIM kartu, ktorej bolo pridelené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Aj k tejto zmluve bolo uzavretých viac dodatkov, posledný dňa 23. 01. 2008, na základe ktorého sa účastníci dohodli na aktivácii účastníckeho programu „Paušál 100“, odporcovi bol odpredaný mobilný telefón typ MT LG KU380 za zľavnenú cenu 1,-Sk (0,03 eura). Odporca sa aj v tomto prípade zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov, po túto dobu dodržiavať zmluvné dojednania a plniť si záväzky a pre prípad porušenia niektorej z dojednaných povinností si účastníci dohodli zmluvnú pokutu 10 000,-Sk.

Faktúrami navrhovateľ preukázal, že odporca bol povinný zaplatiť za poskytnuté služby - číslo telefónnej stanice XXXXXXXXXX, za obdobie od 27. 02. 2009 do 26. 03. 2009 sumu 37,79 eura, za obdobie od 27. 03. 2009 do 26. 04. 2009 sumu 34,21 eura a za hovory a odpojenie k 22. 04. 2009 spolu 10,-eur. V súvislosti s využívaním SIM karty, ktorej bolo pridelené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX, navrhovateľ vyfakturoval odporcovi za poskytnuté služby za obdobie od 27. 02. 2009 do 26. 03. 2009 sumu 47,34 eura, za obdobie od 27. 03. 2009 do 26. 04. 2009 sumu 27,02 eura a za mesačné poplatky a odpojenie vykonané k 22. 04. 2009 sumu 58,38 eura. Podľa tvrdenia navrhovateľa, odporca tieto faktúry nezaplatil. Navrhovateľ preto vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 25. 06. 2009, uhradiť dlh v celkovej 829,85 eura (v tejto sume bol započítaný aj poplatok za upomienku vo výške 1,33 eura, ktorý si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje) a súčasne bol upozornený na zmluvnú pokutu 1 045,92 eura s tým, že na zaplatenie celého dlhu navrhovateľ poskytol odporcovi lehotu do 09. 07. 2009. Pokus o pokonávku odporca prevzal dňa 29. 06. 2009, pričom podľa tvrdenia navrhovateľa na túto výzvu nereagoval a dlh neuhradil ani čiastočne.

Navrhovateľ teda preukázal, že bol v zmluvnom vzťahu s odporcom a tvrdil, že odporca nezaplatil úhradu za poskytnuté služby, ktoré mu boli riadne vyfakturované. Toto tvrdenie navrhovateľa nebolo v konaní vyvrátené, a potom súd rozhodol na základe predložených dôkazov a odporcu zaviazal zaplatiť sumu neuhradených služieb vo výške 214,74 eura. Pri uzavretí vyššie označených dodatkov, sa odporca vždy zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, teda na základe dodatku k zmluve č. 00202802, mal zotrvať v zmluvnom vzťahu do 27. 10. 2010 a na základe dodatku uzavretého k zmluve č. A0341191, bol povinný zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom do 23. 01. 2010. Predloženými faktúrami však bolo preukázané, že odporca prestal plniť zmluvné povinnosti v marci 2009, keď neuhradil v lehote splatnosti faktúru za poskytnuté služby vo výške 37,79 eura a 47,34 eura a nezaplatil ani úhradu za poskytnuté služby v nasledujúcom mesiaci. Odporca teda zotrval v zmluvnom vzťahu zo zmluvy č. 00202802 len 5 mesiacov a v zmluvnom vzťahu na základe zmluvy č. A0341191 zotrval 14 mesiacov. Pri uzatváraní obidvoch dodatkov k vyššie označeným zmluvám sa navrhovateľ zaviazal v prípade porušenia povinností zaplatiť zmluvnú pokutu a to 15 000,-Sk a 10 000,-Sk s tým, že výška zmluvnej pokuty v obidvoch dodatkoch bola vyznačená jednoznačným viditeľným spôsobom, takže odporca jednoznačne musel vedieť o tom, že v prípade porušenia povinností bude musieť zaplatiť aj dojednanú zmluvnú pokutu. Navyiac, navrhovateľ poskytol v obidvoch prípadoch odporcovi mobilné telefóny, na ktoré mu poskytol značnú zľavu z kúpnej ceny práve z toho dôvodu, že odporca sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom 24 mesiacov. Nakoľko odporca porušil podmienky zmluvy, ktorú

uzavrel s navrhovateľom, súd vyhovel návrhu navrhovateľa aj v časti, pokiaľ sa domáhal priznania zmluvnej pokuty, spolu 829,80 eura.

Navrhovateľ okrem faktúr, ktoré zaslal odporcovi na adresu uvedenú v zmluve, tohto ešte upozornil na dlh a poskytol mu v pokuse o pokonávku lehotu na zaplatenie dlžnej sumy do 09. 07. 2009. Odporca pokus o pokonávku prevzal dňa 29. 06. 2009 a napriek tomu dlžnú sumu ani čiastočne nesplatil.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka (ďalej „Obč. zák.“) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení platnom od 01. 01. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle uvedených dôvodov odporca sa dostal do omeškania dňom 10. 07. 2009, kedy bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 1 %. Po zvýšení o 8 percentuálnych bodov v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z. preto súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa omeškania, t. j. od 10. 07. 2009 do zaplatenia. Priznanú istinu 1 044,59 eura aj úroky z omeškania je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

Navrhovateľ si v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil sumou 367,91 eura. Nakoľko navrhovateľ mal v konaní plný úspech, súd mu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatnenie práva.

Navrhovateľovi vznikli trovy zaplatením súdneho poplatku za návrh vo výške 62,50 eura. V priebehu konania sa navrhovateľ dal zastúpiť advokátskou kanceláriou, ktorej patrí odmena a náhrada hotových výdavkov za zastupovanie advokátom v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej „vyhláška“) v teraz platnom znení.

Vzhľadom na vykonané úkony súd priznal advokátskej kancelárii podľa § 10 ods. 1 a § 14 vyhlášky odmenu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 12. 04. 2011 a účasť advokátskej koncipientky na pojednávaní dňa 26. 04. 2011) po 61,41 eura za každý úkon. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky súd priznal advokátskej kancelárii uplatnenú náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za každý úkon po 7,41 eura. Trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za právne služby a paušálnej náhrady potom predstavujú 137,64 eura.

Podľa § 15 vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov, najmä cestovného. Na pojednávaní sa zúčastnila advokátska koncipientka advokátskej kancelárie s tým, že cestovné výdavky boli vyúčtované v zmysle § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, keď cesta bola vykonaná služobným motorovým vozidlom zn. Seat Ibiza, ev. č. BB553BY, ktorým bolo v súvislosti s účasťou na pojednávaní ubehnutých 168 km (2 x 84 km). Podľa technického preukazu tohto motorového vozidla je priemerná spotreba pohonných hmôt 6,0 litra/100 km s tým, že pohonné hmoty boli zakúpené v cene 1,479 eura/ 1 liter (cena s DPH). Vzhľadom na počet ubehnutých kilometrov, potom patrí náhrada za spotrebované pohonné látky vo výške 19,91 eura s DPH. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. za každý ubehnutý kilometer súčasne patrí základná náhrada po 0,183 eura, čo pri 168

km by predstavovalo 30,74 eura - z tohto titulu bola uplatnená náhrada 30,24 eura, a potom súd priznal základnú náhradu v uplatnenej výške, t. j. 30,24 eura.

Advokátska kancelária preukázala, že je platiteľom DPH, a preto sa podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvyšuje odmena a náhrady o DPH. O DPH 20 % sa preto zvyšujú priznané trovy právneho zastúpenia 137,64 eura a základná náhrada za ubehnuté kilometre 30,24 eura, t. j. suma 167,88 eura. Po pripočítaní DPH 33,58 eura a po pripočítaní nákladov na pohonné hmoty, ktoré sú vyčíslené už s DPH, predstavujú trovy právneho zastúpenia a náhrada hotových výdavkov advokátskej kancelárie 221,37 eura. Po pripočítaní trov vzniknutých zaplatením súdneho poplatku 62,52 eura, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania 283,87 eura. Tieto trovy je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. odporca povinný zaplatiť advokátskej kancelárii a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

Súd však nepriznal advokátskej kancelárii náhradu za stratu času, uplatnenú podľa § 17 vyhlášky. Podľa tohto ustanovenia náhrada za stratu času patrí advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. V predmetnej veci sa však pojednávajúca dňa 26. 04. 2011 zúčastnila advokátska koncipientka Mgr. M. V., pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené v ustanovení § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie však s poukazom na § 63 ods. 2 zákona neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta. Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 zákona 586/2003 Z. z. v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkon právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Nakoľko pojednávajúca sa na tunajšom súde zúčastnila advokátska koncipientka, ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátskou kanceláriou, nepriznal súd náhradu za stratu času uplatnenú vo výške 74,10 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pokiaľ si povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).